

ਯਥੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪੁਰੇਮ ਚੰਦ ਖੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਥਿਸੇਰੀ ਲਾਲ, - b ਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

' ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਯਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ ਨੰ: 306-ਡੀ.

ਸਬੂਤ ਯੋਰਟ (1872 ਦਾ I)-ਯੈਮ. 115—ਪੁਰਵਾਨਗੀ ਯਤੇ ਮੁੜ ਪੁਰੇਬੇਟ—ਟੀਡੀ ਦੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ—ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਰਿੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।
ਰੋਰੋ.

ਮੰਨਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਮਨਚੂਰੀ ਯਤੇ ਨਿੰਦਿਯਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੈਸਟੇਪਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥੀਮੀਜ਼, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। - ਇੱਕ ਯੈਸਟੇਪਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਤੀਨਿਯੀ। ਆਪਣੀ ਸਬਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮਨਚੂਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਯਤੇ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੁਰਤੀਨਿਯੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੋਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਰਤੀਨਿਯਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਯਤੇ ਯਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਯਾਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪੜਾਯ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਯਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪੁਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੱਢ ਹੈ।

21 ਯਗਸਤ, 1962 ਦੇ ਸੀਨੀਯਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਯਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ, ਸੁਰੀ ਯਾਰ. ਯੈਲ. ਸਹਿਗਲ, ਕਮਰਸੀਯਲ ਸਬ- ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਯਤੇ ਖਾਤਿਯਾਂ ਨੂੰ ਖੋਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਨਚੂਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ।

ਪਟੀਸਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਹਰਕਿਸਨ ਲਾਲ, ਸੀ .

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਯਾਂ ਲਈ ਏ. ਯਾਰ. ਵਿਗ, ਯੈਡਵੇਰੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੰਡਿਤ, ਜੇ.-ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਯਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਯਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ, ਥਿਸੇਰੀ ਲਾਲ, ਯਥੀਲ ਲਾਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਯਤੇ ਖੋਸ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਈ ਹੈ।

ਥਿਸੇਰੀ ਨਾਇ ਲੇਖੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੋਤੀਆ ਖਾਨ, ਯਗੜ ਗੰਜ, ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਖਲਾਟ ਦੇ ਖੁਰਨ ਚੰਦ ਯਾਲਾਟੀ ਸਨ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਆਰਾ-ਮਸੀਨ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਰੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਲਾਟਿਫਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡੀਡ ਖਰਦਰਸਨੀ ਯੀ. 7 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

ਲੱਕੜ ਦੀ ing. ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਯੰਦਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਯਿਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਰਿਹਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ-ਡੀਡ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਖਲਾਟ ਦੀ ਯਾਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਖੁਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਖਲਾਟ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖੁਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਯਾਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਖਟਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਖੁਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਫਨਾਮਾ, ਖਰਦਰਸਨੀ ਯੀ. 5, ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ, ਖਰਦਰਸਨੀ ਯੀ. 3 ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਖਲਾਟ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੁਦਈਆਂ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਰਿਹਾਏਦਾਰ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਾਰਟੀਆਂ, ਕਿ ਉਹ ਖਲੋਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ- ਖਿਸੋਰੀ ਲਾਈ ਝਗੜਾ;
 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ- ਅਤੇ ਹੋਰ
 ing ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ
 ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ
 ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-
 ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਈ.ਡੀ.

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਬਹੁਤ
 ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ , ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਨਾਲ
 ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ
 ਅਸਲ ਸਬੰਧ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ
 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ
 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ
 ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ
 ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਕੋਲ
 ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ
 ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰ ਸਿਖ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ
 ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਲਾਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ
 ਸਬੰਧ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ
 ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ
 ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡੀਡ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ
 ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਖੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਸ ਕੀਤੇ ਬਾਰੀ ਬਚੇ
 ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਬੋਲੋੜਾ ਸਮਝਿਆ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀਡ, ਜੈਗਜੀਬਿਟ ਯੀ. 7 ਦੇ
 ਤਹਿਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ
 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ

ਰਿ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਲੇਖਾਰੀ ਯਿਹ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਮੁਦਈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਟਰਾਇਲ ਰੋਕਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਮੋ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਖੋਸ਼ਰਾਹੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫਰਮਾਨ ਖਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਚਾਓ ਖੱਬ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਡੋਟ

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ **ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ** ਰਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ-ਡੀਡ, ਪਰਦਰਸ਼ਨੀ ਖੀ. 7, ਨੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਘਰ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਗਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟਾਕਰੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਰਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਰਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਗਲਤ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਖਾਮੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ - ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਰਿ ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਲਾਟ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ।

XVII-(2) ਭਾਰਤੀ ਲਾਯ ਰਿਪੋਰਟ

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਰੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਰੁਸਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸਤਿਹਾਰੀ ਲਾਭ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਪਲਾਟ ਤੋਂ ਕਥਜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਸਬੰਧ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੁਝਨਾ ਗੌਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਰੂਮਾ ਗੌਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਸਟੇਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਤੀਨਿਯੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਪਰੂਬੇਟ ਅਤੇ ਰੀਪਰੋਬੇਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੁਰਤੀਨਿਯੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਪੁਰਤੀਨਿਯਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ; ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਮੈਡ. 511.

ਜਾਂ ਤੇ ਤੇਗਫੇ ਜਿਨਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਡਿਏਟ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ। ਵਰਚਰਮ ਕਰੈਮਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਨਾਮ ਹੱਲ ਐਂਡ ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਸਟੀਮਸਿਥ ਰੰਥਨੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ (2), ਸਕਰਟਨ ਐਲਜੇ, ਖੰਨਾ 611 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰੰਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਰਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਚੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਥਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਰਟੀ ਉਸੇ ਮਾਧਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ: ਕੋਰ ਬਨਾਮ ਵੈਚੇਥ (3), ਡਗਲਸ ਮੇਨਜੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਉਮਫੇਲਬੀ (4)। ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੰਤਰਾਂ ਤੱਕ ਮੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਯਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਖਰਾਧਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਯਥਾਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਭ ਖਰਾਧਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੋਬੇਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੱਕ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਹੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਯਥਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਾਭ ਖਰਾਧਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੱਕ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਗੂ ਖਾਯੋ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਕੰਦ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਕੋਜਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਐਸਟੇਥਲ ਸਬੂਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ri, <10211 2 KB Vo«-----

(3) (1819) 1 ਬੀਜੀਯਾਈ (21)।

(4) 1908 AC 224 (232)

(5) AIR 1955 SC 481

ਇੱਥੇ ਮੁਦਈ ਉਲਟਾ (ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ^{ਖਿਸੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾ ਖੁੱਤਰ} ਯੁਰਨ ਚੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ।
 ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰੋ; ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ
 ਸੰਘਤੀ ਸੀ । ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖਰਿਵਾਰਕ ਖਰਬੰਧ, ਸਿਧਾਂਤ
 ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
 ਲਾਗੂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਖਾਵਾਂ
 ਆਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਆਕਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ
 ਆਪਣੇ ਆਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਆਖੋਗੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-
 ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ
 ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ
 ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਧਮ ਜਾਣ ਆਉਂਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇ ਖੜਾਕ 'ਤੇ ਇਸ
 ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾ ਕੇ, ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰਲੀ ਆਪੀਲੀ ਆਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪੀਲ ਆਮਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਆਉਂਦੇ ਆਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ
 ਦੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਰ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਸੰਯੁਕਤ ਸਿੱਖ - ਖਟੀਸਨਰ

ਬਨਾਮ

ਐਥਸੂ ਲੈਂਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸ਼ਾਹੀਂ ਸ਼ਾਜ਼।
 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਉਂਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੀ ਸੀਵੀਆਈ ਰਿੱਟ ਨੰ. 425।

ਐਥਸੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਦਾਸੀ ਆਉਂਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII) -
 ਐੱਸ. 32-ਡੀ—“ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”—ਦਾ
 ਮਤਲਬ—ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ
 ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੌਰ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਆਉਂਦੇ ਇਸਦਾ
 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਆਉਂਦੇ ਆਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ
 ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਆਉਂਦੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ
 ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ
 ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੌਰ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਆਉਂਦੇ ਇਸਦਾ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ
ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਖਾਣਕਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਮੋਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ |

ਸੋਧ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)|

